

egyéb törvény — esetleg minisztertanácsi határozaton alapuló miniszteri rendelet — kifejezetten a Közigazgatási Biróság hatáskörébe utal s a 19. §. szerint ezt a hatáskört törvény és joghasonlatosság alapján kiterjeszteni nem lehet.

A fényüzési forgalmiadóról szóló 1920 : XVI. t.-c. 17. §-a meghatározza azokat az eseteket, amelyekben panasznak helye van, itt pedig az adó visszatérítésének kérdése felemlítve nincs, a panaszt tehát hatáskör hiányában vissza kellett utasítani.

**Ha a lerótt váltóilleték ügyleti illetéknek minősül és nem a váltóúrlapok felhasználásáért jár, a váltóügyletnek hatálytalanítása esetén az illeték visszatérítendő.** (Közigazgatási Biróság 4793/1924. P. szám.)

A m. kir. közigazgatási bíróság a panasznak helyet adva, . . . korona visszatérítését elrendeli, mert a m. kir. közigazgatási bíróság az iratokhoz csatolt levelekből és az érdekelt felek egyező nyilatkozatából igazoltnak vette, hogy a kérdésben levő váltók kizárólag abból a célból állítottak ki, hogy a jegyintézetnél leszámítottassanak, ahol a panaszos kibocsátónak tárca-váltóhitelek kontingense van és ellenértékét képezték annak az anyagnak, melyet az elfogadó cég a panaszos kibocsátónál rendelt.

Igazoltnak vette továbbá a bíróság, hogy a váltók a m. kir. állami jegyintézet által a panaszosnak, mint alaki hiba miatt leszámítolásra alkalmatlanok visszaadattak, hogy továbbá ez okból az érdekelt közt létesült áruszállítási ügylet és ennek folyományaként a kérdésben levő váltóügyletek is hatálytalanítottak, a használhatatlanná vált váltók forgalomba nem kerültek és felhasználva nem lettek és még lejárat előtt az illeték visszatérítése végett az illetékes díj- és illetékkiszabási hivatalnál bemutatattak.

Ily tényállás mellett, tekintettel arra, hogy a lerótt illeték ügyleti illetéknek minősül és nem a váltó-úrlapok felhasználásáért jár, a váltóügyletnek hatálytalanítása folytán a panaszos részvénytársaságnak az illeték visszatérítésére irányuló igényét az 1868. évi XXIII. t.-c. 12. §-a alapján jogosnak elismerni és a rendelkező rész szerint határozni kellett.

**Az illetékkötelezettség alá vont életjáradéki szerződés későbbi valorizálása után újabb illeték nem jár.** (Közigazgatási Biróság 9335/1924. P. szám.)

A kiszabás alapjául szolgáló szerződési okirat szerint L. J. és L. M. kötelezték magukat, hogy ahelyett a 3600 K évi járadék helyett, amelyet néhai nagybátyjuk: L. S. végrendelet szerint a panaszosnak fizetni tartoznak, évi 30 q buzának a fizetési korai tőzsei közepárát fogják félévi részletekben fizetni.

A jogügylettől a pénzügyigazgatóság 30 q buza q-ként 100.000 K-val számított 3.000.000 K értékének az eddigi 3600 K évi járadékot meghaladó 2.906.400 K-nyi részét a panaszos 78 éves voltára való tekintettel hatszoros összegben számítva, a panaszos terhére 17.978.400 K után 320/0-os ajándékozási illetéket állapított meg.

A követelés alaptalanságát vitató panaszt jogosnak kellett elismerni és a panaszost az illeték alól fel kellett menteni, mert 1905. évi január